(1886) " ष्णै वेष्टने " (I-भ्वादिः-923. सक. अनि. पर.)

' शोभायां च ' इत्येके । ' स्नातीति शौचे स्नः स्नायेदिति चेच्छन्ति केचन । ' (श्लो. 12) इति देवः । ' ष्टै ' इत्येव प्रायपाठः । ' उष्णीषं स्नायतेः ' (निरुक्तम् 7-12) इत्यत्र स्कन्दस्वामिना " उष्णीषं शिरोवेष्टनम्, स्नायतेः शौचार्थस्य वेष्टनार्थस्य वा ; उभयस्यापि तत्र सम्भवात् " इति विवृतम् । तेन धातुरयं भ्वादावपीति पुरुषकारे (श्लो. 12) सप्रमाणं साधितम् । रूपाणि सर्वाण्यपि पायतिवत् (1062) बोध्यानि ।

(1887) " ष्मिङ् ईषद्धसने " (I-भ्वादिः-948. अक. अनि. आत्म.)

षोपदेशोऽयम् । ' ईषद्धासे स्मयेतेति स्माययेदित्यनादरे । ' (श्लो. 15) इति दैवे, तद्व्याख्याने पुरुषकारे च ' स्मिङ् ' इति पठितम् ।

[1]सिस्मयिषकः-षिका, [2]विस्मापयमानः, [3]स्मयमानो विवक्षति, [4]स्मयः, [5]स्मेरः, स्मितम् इति विशेषरूपाणि । सामान्यरूपाणि भौवादिककवतिवत् (198) बोध्यानि ।

(1888) " ष्मिङ् अनादरे "

(X-चुरादिः-1573. (पा.) सक. सेट्. उभ.)

' ईषद्धासे स्मयेतेति स्माययेदित्यनादरे ' (श्लो. 15) इति देवः ।

' मैत्रायादिसम्मतः पाठोऽयं चुरादिषु' इति व्याख्यातारः । रूपाणि यथासम्भवमूह्यानि ।

(1889) " ष्वञ्ज परिष्वङ्गे " (I-भ्वादिः-976. सक. अनि. आत्म.)

---

1. ' स्मिपूङ्रञ्ज्वशां सनि ' (7-2-74) इति सन्नन्ते इडागमः । ' सनि ग्रहगुहोश्च ' (7-2-12) इत्यस्यापवादः ।

2. ' भीस्म्योर्हेतुभये ' (1-3-68) इति आत्मनेपदम् । ' नित्यं स्मयतेः ' (6-1-57) इति णिजन्ते सर्वत्र आकारः प्रकृतेः । आत्वे कृते पुगागमोऽपि भवति ।

3. ' लक्षणहेत्वोः क्रियायाः ' (3-2-126) इति लक्षणे शानच् ।

4. ' अजिवधौ भयादीनामुपसंख्यानम् ' (वा. 3-3-56) इति अच् । अत्र ल्युडपवादोऽयमिति केचित् । स्मयनम् इत्यपि लक्ष्येऽस्ति इति केचित् ।

5. ' नमिकम्पिस्म्यजसकमहिंसदीपो रः ' (3-2-167) इति ताच्छीलिके रप्रत्ययः ।